

Sprémembe na ObLO Novo mesto

Na skupni seji obeh zborov ObLO Novo mesto so odborniki v soboto, 10. decembra, opravili tudi naslednje kadrovske spremembe:

Ker je dosedanje predsednik ObLO tov. Maks Vale zaradi odhoda na novo službeno mesto zaprosil za razrešenico, je bil na njegovo mesto izvoljen tov. Ludvik Golob, doslej podpredsednik OLO Novo mesto.

Z ozirom na velike naloge, ki stote pred občinskim ljudskim odborom, zlasti še s predvideno priključitvijo občine Žužemberk k novomeški občini, so odborniki obecih zborov menili, da bi imel ljudski odbor poslej zlačanega podpredsednika.

Za načelnika oddelka za gospodarstvo in finance je bil imenovan nov tov. Ivo Novšak, do-

trgovinske zbornice v Novem mestu.

Za novega tajnika ObLO Novo mesto je bil hkrati imenovan nov tov. Zvonček Perc, doslej načelnik tajništva za občno upravo na OLO Novo mesto.

Za načelnika oddelka za gospodarstvo in finance je bil imenovan nov tov. Ivo Novšak, do-

Y Šmarjeti so zborovali

Pred kratkim je bila v Šmarjeti volilna konferenca članov SZDL krajevnega odbora. Predsednik odbora Rafał Pajk je v poročilu poudaril, da bodo prihodnjé leto delo SZDL usmerili po poti, ki jo je načakal V. Kongres SZDL. Razpravljal so na najprej o splošnih vprašanjih tega področja in o novem krojaškem podjetju, ki ga so ustanovili v Šmarjeti. Pohvalili so prizaděvnost članov tega kolektiva, ki so v rodijetju sami nabavili stroje in brez kakršnekoli pomoči delo uspešno vodili.

SGP »PIONIR« SPOROČA: pri specializirani delavci!

SGP Pionir v Novem mestu je v našem okraju prva gospodarska organizacija, ki ima lastno izobraževalno središče. Ze pred resolucijo zvezne ljudske skupščine se je delav-

Je preveč »tankal«?

Traktorist kmetijstvu zadružen Mokronog A. G. je pred kratkim peljal s traktorjem in prikolico v Zabukovje. V pozni večerni uravi se je preko Trebelnega vrata v Mokronog. Se preje pri gospodarju, kateremu je vozil oporek, večerjal in nekolič pil. Nato je spil še med potjo v gostilnico Pinar v Trebelnem trikrat po dva deci vina in tako podprt nadaljeval vožnjo proti Mokronogu.

Na ostrem desnem zavodu, ki ima hkrat število (14 odstotkov) padec, traktorist ni zaviral in ne zavil, ampak zavojil kar v grmičevje na lev strani ceste. Po levem bregu oziroma strmi je vozil le 8 m. Traktor namreč ni tankal in ne more voziti postriani po strmini, ki ima 10 stopinj nagiba, zato se je tudi prevrnih na cesto. Traktorist je bil le laž poškodovan, na traktoru in prikolici pa je škoda za okoli 50.000 dinarjev.

-b-č

TEDENSKI NOTRANJE POLITIČNI PREGLED

Ze nekaj dni razpravlja gospodarski odbor obec zborov Zvezne ljudske skupščine o predlogu družbenega plana za razvoj gospodarstva v prihodnjih petih letih. Med osnovne naloge, ki si jih bomo zastavili s tem načrtom, je treba šteiti predvsem:

— intenzivno in tudi večje investiranje za razvoj industrije, oziroma deločnih industrijskih panog. Pod intenzivnim investiranjem razumemo predvsem take načrte, da bo vložen dinar ob začetku proizvodnje prinesel čim večji dohodek;

— učinkovitost nadaljnega razvoja tehnologij v vsakem primeru na družbenih in človeških odnosih v proizvodnji. To obenem pomeni, da računamo na večje uspehe zlasti zaradi spodbudnega nagrajevanja in še večjega dejanskoga vključevanja samoupravljavcev v celotno gospodarjenje;

— na teh osnovah se naj bi povečal družbeni proizvod vsakega leta za 11 odstotkov. V družbenem sektorju gospodarstva sta za okoli 13,4 odstotka. To pomeni, da naj bi bil na predek ši hitrejši kot v minulih petih letih;

— narodni dohodek, ki znaša danes okoli 370 dolarjev, se bo povzpel na skoraj 600 dolarjev na prebivalca, Jugoslavija

Standard 1960-1961

se bo s tem močno približala srednjem razvitim zahodnim državam;

— še posebej pa je načrt upošteval vsklajenost med investicijami, osebno potrošnjo in družbenim standardom. Osebna potrošnja naj bi se vsako leto povečala za 8,8 odstotkov, osebni dohodki delavcev se bodo torej gibali v skladu z nujno proizvodnjo oziroma delovnim učinkom. Pri usluženih bo osebna potrošnja rastla letno za 6,4 odstotka, osebna potrošnja upokojencev in invalidov, pa naj bi se povečala za 8,0 odstotkov. Pokojnine realne na enega upokojenceva bi se morale po načrtu povečati vsako leto za 5 odstotkov.

— v družbeni standard pa bo vloženih v teh letih več sredstev kakor v minulih trinajstih letih.

To je le nekaj najosnovnejših pokazateljev petletnega načrta, za katerega ne dvomimo, da ga bomo uresničili. Bralcem bi danes posredovali še nekaj več podatkov o tem, kako se bo povečal naš standard. Kot že rečeno, gre za 8,8 odstotno povečanje osebne potrošnje. V denarju pomeni to skoraj 1.336 milijard v letu 1960 na 2.036 milijard dinarjev v letu 1965. Toliko večjo vsoto bodo namreč delovni ljudje lahko uporabili za nakup blaga in druge živiljenjske stroške. Te številke ne pomenijo le nominalnih povečanj osebnega dohodka, pač pa realne povečanje, če bo plan tudi v tem pogledu uresničen. Po tem se bo živiljenjski standard Jugoslavije ob koncu te petletke močno približal ravnini tistih del, ki so industrijsko srednje razvite.

Mimo drugega bomo veliko sredstev uporabili tudi za družbeni standard. Tako bo v prihodnjih letih zgrajenih 500.000 novih stanovanj. Za stanovanja, šole, zdravstvene in druge ustanove bomo v teh letih porabili vsako leto okoli 258 milijard, kar je 85 % več kakor smo porabili za te stvari v zadnjih štirih letih. Na novo zgrada jena stanovanja bodo predstavljala 30 odstotkov današnje skupne stanovanjske površine v mestih in industrijskih naseljih. Torej, gre za res velike spremembe in znatno olajšanje stanovanjske krize. Seveda pa računamo, da bomo poleg ekakov za stanovanjsko gradnjo, porabili za to še druga sredstva, tako osebna sredstva državljanov, kot sredstva posameznih kolektivov. Vse to je namreč vračanano v tisto dobrošeno milijardo, ik jo kanimo porabiti za stanovanja.

Tudi potrošnja se bo močno spremenila. Namesto 15 kg sladkorja, ki ga je porabili v povprečju vsak državljan v letu 1960, naj bi ga v letu 1965 porabili že 26 kg. Meso naj bi poskocilo od 29 na 41 kilogramov, obutve od 1,7 na 2,3 para, električna energija od 74,5 na 144 kWh. Trenutno pridejo trije osebni avtomobili na tisoč prebivalcev, leta 1965 naj bi jih bilo že osem. Radijski sprejemnikov je danes na 1000 prebivalcev 85, čez pet let 170, hladilnikov 5, pozneje 39, televizorjev 2, pozneje 17 itd. Skratka, gre za velike spremembe, ki bodo pomenile nov dvig živiljenjske ravni.

slaj načelnik oddelka za gospodarstvo pri OLO Novo mesto.

Za načelnika oddelka za družbeno službo je bil imenovan nov tov. Tone Valentinič, dosedajoči načelnik tajništva za občno upravo na OLO Novo mesto.

Za načelnika oddelka za gospodarstvo in finance je bil imenovan nov tov. Ivo Novšak, do-

ZUNAMJE POLITIČNI TEDENSKI PREGLED

Dve afriški rani sta se ponovno odprli. Bolje rečeno: začeli sta še bolj krvaveti, ker sta odpri. To sta Alžirija in Kongo. Obe rani čedalje bolj vznemirjavajo svet, čedalje bolj skelita in krvavita...

Ko se je francoski predsednik de Gaulle odpravil na osemnovečni obisk v Alžiriju, so bila znamena že dovolj grozeča. Prvo znameno je bil beg petih obtožencev s tako imenovanega procesa »barikad« v Parizu v Spaniji. Najvidnejši med njimi se imenuje Lagallarde in je igral eno izmed glavnih vlog pri lanskih spopadih in neredih v Alžiriji. Čudna igra eno zmed glavnih vlog pri kovanju zarote proti Peti republike v Španiji.

Kar zadeva barikade, proti katerim teče proces v Parizu, so se te spet pojavit med obiskom predsednika de Gaulle v Alžiriju. Ni jih bilo sicer toliko kol klanjanja v tudi nič novega niso bile, tako da niso vzbudile posebne pozornosti. Tudi demonstracije francoskih kolonov niso bile novost. Toda zgodovalo se je nekaj, kar je vsekakor bila novost: nenadoma so zaslišali med rjovjem razbesnili kolonov, ki so si dajali duško tudi tako, da so preteplali in pobili posamezne Alžirce, nov krik.

To je bil krik tistega alžirskega prebivalstva, ki naj bi bil po francoskih žejljah jezik v tehniki med alžirskim narodnoosvobodilnim gibanjem in francoskimi zamisli, kako je treba urediti novo Alžirijo. Z drugimi besedami: uradna Francija vztrajno ponavljajo, da začasno alžirska vlada ne predstavlja vseh Alžircev in da potem takim nima pravice govoriti v imenu njih vseh. Po štirih letih je alžirsko prebivalstvo nedvoumno nastopilo na ulicah alžir-

kih mest, se izpostavljalo strehom iz francoskih strojnic, da bi Francozom in vsemu svetu povedalo, kaj misli o prihodnosti svoje domovine. In svet je prisluhnihil. Se zadnjim omahljivcem je postal očitno, da se lahko Francija pogaja samo s FLN oziroma alžirsko začasno vlado, če hoče dosegči mir v Alžiriju. »Danes ni več imperij Francije, Velike Britanije, Španije, Nizozemske in Belgije,« je dejal de Gaulle pred

pasivno opazovanje tragičnih dogodkov je treba iskat pravzaprav izven Konga, treba ga je iskat v blokovski razdelitvi sveta in blokovski nezaupanju, predvsem pa v trmastem vztrajjanju zahodnih držav, ki podpirajo predsednika Kasavubua in polkovnika Mobutuja kot dva stebra proti komunističnemu predstojanju.

Zato ni nič čudnega, če je že nekaj držav sklenilo umakniti svoje vojake

Dve afriški rani

in osebje iz sestava mednarodnih sil OZN v Kongu. To so doslej storile Združena Arabska republika, Malaja, Gvineja, Indonezija in Maroko. Jugoslovanska vlada je v spomenici generalnemu sekretarju OZN Hammarskjöldu povedala, da moče več deliti odgovornosti za takšen položaj v Kongu, da umika svoje diplomatsko zastopstvo in sebi zmanjša.

Druga afriška rana je Kongo. Ta začela krvaveti kot alžirska, toda mnogo se zna menjata, da se čedalje bolj odpira. Nad to afriško deželo leži mora državljanske vojne. Zakoniti predsednik njene vlade je hudo poškodovan v ječi mnogimi drugimi uglednimi politiki, nekdani kolonializatorji Belgiji se vracejo v Kongu, da zadržijo način življenja, kar pa zahteva proces v Parizu, so se spet pojavit med obiskom predsednika de Gaulle v Alžiriju. Ni jih bilo sicer toliko kol klanjanja v tudi nič novega niso bile, tako da niso vzbudile posebne pozornosti. Tudi demonstracije francoskih kolonov niso bile novost. Toda zgodovalo se je nekaj, kar je vsekakor bila novost: nenadoma so zaslišali med rjovjem razbesnili kolonov, ki so si dajali duško tudi tako, da so preteplali in pobili posamezne Alžirce, nov krik.

To je bil krik tistega alžirskega prebivalstva, ki naj bi bil po francoskih žejljah jezik v tehniki med alžirskim narodnoosvobodilnim gibanjem in francoskimi zamisli, kako je treba urediti novo Alžirijo. Z drugimi besedami: uradna Francija vztrajno ponavljajo, da začasno alžirska vlada ne predstavlja vseh Alžircev in da potem takim nima pravice govoriti v imenu njih vseh. Po štirih letih je alžirsko prebivalstvo nedvoumno nastopilo na ulicah alžir-

kih mest, se izpostavljalo strehom iz francoskih strojnic, da bi Francozom in vsemu svetu povedalo, kaj misli o prihodnosti svoje domovine. In svet je prisluhnihil. Se zadnjim omahljivcem je postal očitno, da se lahko Francija pogaja samo s FLN oziroma alžirsko začasno vlado, če hoče dosegči mir v Alžiriju. »Danes ni več imperij Francije, Velike Britanije, Španije, Nizozemske in Belgije,« je dejal de Gaulle pred

in osebje iz sestava mednarodnih sil OZN v Kongu. To so doslej storile Združena Arabska republika, Malaja, Gvineja, Indonezija in Maroko. Jugoslovanska vlada je v spomenici generalnemu sekretarju OZN Hammarskjöldu povedala, da moče več deliti odgovornosti za takšen položaj v Kongu, da umika svoje diplomatsko zastopstvo in sebi zmanjša.

Alžirija in Kongo sta dve odprtih na afriškem telesu. Obe lahko zadržijo način življenja, kar pa zahteva pravzaprav pravico do povrnitve stroškov, ki jih je imela z dosedanjim udobjem v Kongu. Tudi iz ust indijskega premierja Nehruja je prišla zelo ostra kritika razmer v Kongu, čeprav Indija trenutno še ni umaknila etat iz Konga.

Alžirija in Kongo sta dve odprtih na afriškem telesu. Obe lahko zadržijo način življenja, kar pa zahteva pravzaprav pravico do povrnitve stroškov, ki jih je imela z dosedanjim udobjem v Kongu. Tudi iz ust indijskega premierja Nehruja je prišla zelo ostra kritika razmer v Kongu, čeprav Indija trenutno še ni umaknila etat iz Konga.

Na podlagi 33. in 164. člena ZIU, Ur. 1. 53-57, upravni odbor Veterinarske postaje v Brežicah razpisuje

mesto ročunovodje pri Veterinarski postaji v Brežicah

Pogoji za sprejem: uspešno dokončana srednja ekonomična šola in 5 let samostojnega dela v računovodstvu. Razpis bo zaključen 15 dni po objavi. Pisemne ponudbe poslati Veterinarski postaji v Brežicah!

PEKOVSKI POMOČNIK

(lahko tudi začetnik) dobiti stalno zaposlitve. Samočiščenje je preskrbljeno.

PARNE PEKARNE - SLAŠČIČARNA JESENICE - Gorenjsko

Več sadja in vina, če bi hoteli

Nekoč bogati sadovnjaki na Dolenjskem in v Beli krajini odmirajo — Ne čakajmo bogate jeseni, če smo zanemarili pomlad! — Zdravilo je v načrtinem gojenju sadnih dreves in v pametni, zadržuni obnovi vinogradov, s čimer bomo lahko dohiteli napredno Štajersko!

Pravih strnjenejih sadovnjakov pri nas že od nekdaj nismo imeli. Po vaseh je neuverjeno rasošno sadno drevo. Cepili so smer dela, še posebej po poudarili, da je treba ustanoviti stršelsko družino, ki bo združila zlasti mladino. Nekateri članov ZROP na zbor ni bilo, ker bodo prav gotovo ne zadevali, da je v socialistični družbi tudi tako organizacija potrebna.

napravili precej napak: razmak med trtami je 1 m ali na večjih 1,20 m, kar je premalo za pravilno rast trtja in zoreno grozdja. Še prevladuje prečiranje, da je najboljše tako zavojno cepljajenje, kar nimamo dobrih sortnih trt, cepljajmo z vsemi mogočimi cepicami. Mesanica trt vpliva na kakovost vina. Zdaj obnavljamo »žičenje« sistem. Pri tem odpadejo razna dela, ki jih poznamo pri obdelovanju navadnih vinogradov. Med novo zasajenimi trtami tudi ni vedno močno napak: kar je manjši predelek je v manj odporna.

Včasih lahko opazimo, kako nevesče roke kakega kmeta sekajo in žagajo debele veje, od katerih ostanejo le razcepljeni žičniki. Večji del trtov je morda poskopljen, ali ednemu vredno.

Hkrati je z obnovo se uporablja nove način cepljajenja. Suho cepljenje že dalj časa uporabljajo na Štajerskem in drugod po svetu. Predvsem gre zdaj za splošno obnovno vinogradov. Združili bi vinogradne nasade več gospodarjev. Obdelovali bi s stroji. V hribovitih predelih bi na boli stremi podočju zgradili ter

Za udobna in cenena stanovanja

(Nadaljevanje s 1. strani)

Kakšne so prednosti belgijskega načina v betonerski skupini?

Izdelovalci opažajo, da se žbali opaži s 65 do 70 milimetrskimi žebliji in jih zakrivili. Ko smo opaže razdrili, so zakriviljeni žebli deske poskodovali. Novi opaž je prirejen tako, da žeblevi ni treba kriviti, ker uporabljamo le 55 milimetrov dolge, opaž pa je uporaben za izdelavo betonskih židov in slopov vseh delin. Z belgijskim načinom vezanja armature opravimo delo dvakrat hitrej.

Delavci, ki so se v izobraževalnem centru izucili belgijskega načina, sestavljajo posebne brigade, ki se premikajo z gradbišča na gradbišče in opravljajo dela, za katera so usposobljeni.

Ali lahko izuchen gradbince strokovno še napreduje?

Ce je voljan, se lahko izbrazi še za II. in III. stopnjo. V II. stopnji se specializira za omote, v III. pa za specjalna zidarska dela. V našem izobraževalnem centru smo do sles priučevali le prvo stopnjo, spomladi pa bomo začeli tudi s priučevanjem druge. Ker je v okraju več manjših gradbenih podjetij, ki nimajo svojih izobraževalnih centrov, smo kolektive le-teh povabili k sodelovanju. V drugi skupini »belgijscev« se bodo v našem centru priučevali tudi delavci gradbenih podjetij »Sava« iz Videm-Krškega, Gradbenika in »Beograda« iz Črnomorske.

Stevilo vajenj bomo za 50 odstotkov zmanjšali, boljše vajence pa bomo poslali v srednje tehnične šole, kjer se bodo usposobili za gradbene tehnike.

Ali lahko poveste kak primer, ko je gradnja prav po zaslugi belgijskega načina hitro napredovala?

V Brežicah smo zgradili dva 24-stanovanjska bloka v petih dneh mesecih! S praviljalnimi deli na obeh smo začeli 17. septembra. Pritrdite prvega je bilo zgrajeno 27. oktobra, prvo nadstropje 4. novembra, drugo nadstropje 11. novembra, III. nadstropje pa 17. novembra. V drugem bloku je bilo pritičič zgrajeno 2. novembra, prvo nadstropje 8. novembra, drugo nadstropje 15. novembra, tretje nadstropje 21. novembra.

Na vseh gradbiščih uporabljamo žerjavne, ki opravljajo ves vodoravni in navpični transport; na ta račun potrebujemo zdaj 50 odstotkov manj nekvalificiranih delavcev kot prej. Vse delo poteka v okviru ekonomskih enot. Interes delavcev je porasel, saj so plačani po delu in prejmejo

vsek mesec presežke, ki so jih ustvarili. Režijski stroški so manjši, pripravljalna dela so krajsa, porabimo manj surovin, delo pa je kvalitetnejše. Stevilo ekonomskih enot bomo zato povečali in namesto letosnjih 11 ustanovili prihodnje leto 22, morda celo več, takšnih enot v podjetju.

Zakaj cene gradbenih storitev tako naglo narascajo?

Zaradi zunanjih vplivov, saj so cene osnovnih gradbenih surovin, kot so opeka, les, cement, salonit, ter tudi železniškega transporta narase od leta na letos za 10 do 29 odstotkov. Vse leto je naštejti surovin primanjkovalo. Ker jih nismo mogli dobiti od proizvajalcev, smo jih moralni kupovati tudi v trgovini. Posredovalci blago podražijo. Betonsko želeso na primer smo dobili pri proizvajalcu po 90 do 100 din/kg, v trgovini pa smo ga plačali od 130 do 160 din/kg. Tudi cene obrtniških storitev so se od leta na letos povečale za 8 do 34 odstotkov. Naši lastni obrati so premajhni, ne zmorcejo vseh nalog, zato smo prisiljeni najemati obrtnike od drugih, kar naše storitev občutno podraži. Potovanja, transporti, raztresena gradbišča, vse to še posebej poveča ceno takšnih obrtnih uslug.

V gradbeništvi, ki je pomembna gospodarska panoga, smo vse premalo vlagali. Ker je malo akumulativno, ne ustvarja dovolj čistega dohodka, da bi iz lastnih skladov nabavljalo potrebljno mehanizacijo, brez katere ni hitrejši in ekonomičnejši graden. Prav zato smo zaostali za razvojem in še vedno gradimo na zastareli, klasični način, opeko in opeko. Gradbišča želimo, da bi družba investirala več v

industrijo gradbenega materiala za izdelavo polmontažnih in montažnih gradbenih elementov, saj bi bile posebno stanovanjske gradnje hitrejše.

Slišati je mnogo kritik na račun nekvalitetnih gradbenih storitev in projektantskih napak, posebno v stanovanjskih stavbah. Nasprotno pa slišimo o industrijskih gradnjah vedno za vas povhvale ocene. Kje so vzroki?

Največ površnosti je v obrtniških delih. Obrtnikov je premovalo, prezaposleni so, zato delajo na stavbah tudi v zimskem času. Zima pa je zelo pospešena gradnja sta pogostok vzrok nekvalitetnih obrtniških del. Posledica so reklamacije, ker jamčimo za vsa opravljena dela dve leti.

Tudi projektantskih napak je dovolj, ker so projekti največkrat izdelani zelo na hitro. Močno želimo, da bi se naše projektantske organizacije končno le lotile izdelave tipiziranih načrtov, posebno za stanovanjske stavbe, kar bi imelo ugodne posledice za kvaliteto in rok graditve.

Investitorji nemalo kritik nijamo za dograditev stanovanjskih stavb dovolj sredstev, kar nam povzroča mnogo težav. Stanovanjska gradnja je dolgotrajna, zaradi rastočih cen se draži, investitorjem pa zmanjkuje sredstev.

Pri industrijskih objektih je sorazmerno mnogo manj obrtniških del, zato poteka gradnja hitrejši in bolje. Morda je tudi tu takoj iskati vzrok za povrhake, ki ste jih omenili.

Ali bo gradbeništvo v našem okraju brez večjih naporov zmoglo velike načrte v prihodnjem 5-letnem perspektivnem načrtu?

Drobne z brežiške police

■ Dajaški internat trgovske šole v Brežicah bo verjetno do konca leta gotov. Pri predstavitvah je bila spremesa za delavnico, ki je seveda zato zelo na temen. Doidzava v preuredbitev internatskega poslopja bo šolsko poslopje tako razbremenila, da bo nato pošte samopodpolne. Potreben sredstva so prispevali: Republiška trgovnica, OLO Novo mesto in po svojih močeh tudi občina Brežice. Zmogljivost preurejenega internata je zato na 100 odstotkov. Večja kot prej v stavbi pa bo tudi lepa dvoranica, katero bo lahko mladina uporabila za razne prireditve in koristno razvedrilo.

■ Klubski prostori so v Brežicah vedno bolj potrebeni, zlasti Svoboda, jih vedno dolocene zahaja. Družbenne organizacije nima prostorov, kjer bi se sestajale, sestanki z dolgimi dnevnimi redi ne začoščajo več, saj se vsakdo raje posveti temu, kar ga veseli in seveda tudi zanima. V klubskih prostorih bi se ljudje zbirali in na sproščen način razpravljali. To bi

pripomoglo k bliževanju družbenih organizacij, saj se njihovo delo ne more izvršiti, da je izvajanje na sproščen razgovor pomemben faktor razvedrilo. Na razpolago bi jim bila knjižnica (iz neprimerih prostorov, kjer je zdaj, bi jo preselili v klub), za razvedrilo in poučki v skrbel televizor, radijski prejemnik in morda tudi magnetofon. Primerne prostore so že našli, le obrtnik, ki je v njih se še ni odločil...

■ Zdravstveni dom Brežice je s pomočjo Okrajnega zavoda za socialno zavarovanje novo mesto opremil nov laboratorij in kupil tudi rentgenski aparat za slikanje zobi. Bolniki so morali dojeti na razne laboratorijske preiskave in slikanje hoditi v bolnišnico. Novi laboratorij bo prihranil bolnikom mnogo korakov in časa, pa tudi kazkovost zdravstvenih uslug v domu se povečala.

■ Nova ambulantna poliklinična stavba, ki jo gradi bolnišnica v Brežicah, hitro raste in še letos pod streho. Letos je bolnišnica posramila za gradnjo 41 milijonov last-

nih sredstev. Po predračunu bi gradnja veljala 91 milijonov, investicijska vstopa pa se je zaradi razločnih cen gradbenih storitev povečala že na 100 milijonov. Sredstva za nadaljevanje gradnje v prihodnjem letu še niso zagotovljena.

■ Za vzgojo zdravstvenih delavcev v občini Brežice močno skrbi. Zdravstveni dom v Brežicah študičnica, enega zdravnika, dva zooteknika, eno bojnike in eno zdravstveno asistentko, občinske tri medicinske sestre, enega sanitarnega tehnika in enega zoboteknika, bolnišničnega dotoričnika in eno medicinske sestre, vesega torej 12 zdravstvenih delavcev.

■ Otroški disperzani bo gradil Zdravstveni dom v Brežicah. Do sedanj prostori doma so pretešni. Ambulanta za otroke ima le dva prostora, kjer se stiskajo vsi otroci, ki pridejo na pregled, nalezljive bolezni pa razsajajo najraje med otroki. Dosedaj težave bodo odpravljene, ko bo zgrajen paravojni otroškega disperzanca – v kletnih prostorih bodo uređeni garaze. Disperzani bodo gradili s pomočjo Okrajnega zavoda za socialno zavarovanje, kolektiv doma pa se je odpovedal presežki plači v zadnjih dveh letih v dobro gradnje. Zdravnicu za otroške bolezni že imajo.

Na koncu še nekaj besed o začasni nadomestilu. Nekateri invalidi, ki imajo pravico

do zaposlitve, pa začasno še niso zaposleni (v našem okraju jih je blizu 100), dobivajo začasno nadomestilo. Ko prejmejo odločbo o priznanju začasnega nadomestila, so se dolžni v osmih dneh prijaviti na posredovalnici za delo svoje občine, ker v nasprotju pri meru trajno izgube pravico do začasnega nadomestila. Posre-

dovalnicu za delo se morajo

nato prijaviti vsak mesec, po

sredovalnica pa mora do 10. v

meseču poslati Zavodu za so-

cialno zavarovanje potrdila o

črničovi prijav. Zavod lahko

zato izplačuje nadomestilo

upravičenem šele po 10. v

vsakovabilni, ko smo odhajali

do zaposlitve

</

Niste ostali na pol poti...

V soboto, 26. novembra, je v počestitve 15-letnice Zvezze vojaških vojnih invalidov in dneva republike predsednik OLO Novo meso tov. Niko Belopavlovič pripredil sprejem invalidov. Ker je bil predsednik nujno zadržan, je goste mestu njega sprejel podpredsednik OLO Ludvik Golob. Povabljence je prisrčno pozdravil in v nagovoru poučaril, da so invalidi mnogo žrtvovali med NOB, da pa kljub telesnim poškodbam in težkim materialnim okoliščinam, ki so jih težje posebno prva leta po vojni, niso odnehalni in so še naprej aktivno sodelovali v utrjevanju ljudske oblasti, v razvoju gospodarstva in vse

naše družbe. Ljudska oblast ceni njihove napore in žrtve ter vso dragocene pomoč v vojni izgradnji; sprejem je prirejen le kot skromno priznanje in v želji, da bi se zbral še bolj in v tovariskem razpoloženju pogovorili ter izmenjal mišljenje.

Po sprejemu so člani plenuma Okrajnega odbora ZVVI odšli v sejno dvorano OLO na slavnostno sejo, kjer je govoril predsednik OO ZVVI Avgust Jazbinšek. Tu je invalida toplo pozdravil še predsednik OLO Niko Belopavlovič, ki je medtem prispeval, in se jim za-

V prijetnem razpoloženju so se pogovorili invalidi na sprejem pri predsedniku OLO tovaršu Niku Belopavloviču. Na sliki (od leve na desno): posebej počasna člana ZVVI Lojze Starilo iz Črnomlja in Ljudmila Pire iz Žužemberka, zraven njiju Rudolf Pintar iz Novega mesta

Med drevjem 700 centov koruze

Na plantažnem nasadi topolov na Vrbini je Gozdno gospodarstvo iz Brežic posejalo letos tudi koruzo. Nasad obsega 40 ha, 14 ha pa so posejali s koruzo in na tej površini pridevali povprečno 50–55 q na ha. Čeprav je bila setev zelo pozna in tudi zemlja ni bila najboljša pogognjena, je bil pridelek lep.

Glavna saditev topole se bo pričela v jeseni leta 1961, ker Gozdno gospodarstvo še nima dovolj izbranih sadik hitro rastih vrst topole, pa tudi zemlja mora biti primerno pripravljena. Na 40 ha bodo posadili topolo, na 240 ha pa iglavce. V Beogradu so elaborati že potrjeni.

KNJIŽNE ZBIRKE CANKARJEVE ZALOŽBE ZA LETO 1961

Ljubitelji dobre slovenske knjige, zlasti pa vse dosedanje narocnike vabimo, da si ogledajo program naših knjižnih zbirk za leto 1961.

SVETOVNI ROMAN

Italo Svevo: *Zeno Cosini*
A. I. Kuprin: *Jama*
George Eliot: *Mlin na Flossi*
Grimmelshausen: *Simplicius Simplicissimus*

SODOBNI ROMAN

Premčand: *Godan*
Enzo Bettiza: *Tržaška prikazen*
Louis Guilloux: *Crna kri*
James Gould Cozzens: *V oblasti ljubezni*

BIOS

Prokopij: *Blišč in beda Bizanca*
Hermann Schreiber: *Sinfonija cest*
Pierre Brisson: *Molière*
Avro Manhattan: *Vatikan in XX. stoletje*

NOVA LJUDSKA KNJIŽNICA

Jordan Leov: *Pobratima*
Saint Loup: *Gora ni hoda*
Mary Renault: *Kralj mora umreti*
Paul Hermann: *Med nočjo in jutrom*
Frank J. Hardy: *Moč brez slave*
Mika Waltari: *Turms Nesmrtni*

Knjige naših knjižnih zbirk lahko plačujete v mestnih obrokih, njih cena pa je nižja, kot bo kasnejše v knjigarnah. Vabilo Vas, da se nemudoma priglasite v krog naših narocnikov, kajti tudi v letu 1961 bomo tiskali knjige v omejenih nakladah. Vsa podrobna pojasnila in prospekti dobite v založbi in v vseh knjižnih garnah.

CANKARJEVA ZALOŽBA

Ljubljana
Kopitarjeva ul. 2.
P. P. 201 – IV.

Tudi kurirji so se vrnili. Odnesli so pismo povelje, naj odred zasede položaj na bivši nemško-italijanski meji, na sektorju Vodice-Javorski pil. Nova gora, in na ta način omogoča prehod nazaj od Save proti Suhi krajini.

Zmračilo se je in naši manjši oddelki so spustili po strmih blatnih poteh v dolino Save. Opazovali smo sovražnika. Vso noč smo bili na nogah in si ogledovali, kako hodijo sovražne patrule.

Tudi kurirji so se vrnili. Odnesli so pismo povelje, naj odred zasede položaj na bivši nemško-italijanski meji, na sektorju Vodice-Javorski pil. Nova gora, in na ta način omogoča prehod nazaj od Save proti Suhi krajini.

Zmračilo se je in naši manjši oddelki so spustili po strmih blatnih poteh v dolino Save. Opazovali smo sovražnika. Vso noč smo bili na nogah in si ogledovali, kako hodijo sovražne patrule ob

čistiti teren na desnem bregu Save. Ta novica nas je zelo razveselila.

Sonce je zašlo za goro, v dolino Save se je spuščala megla in naše enote so se prileče pomikati po strmih stezah ob poteh proti Savi. V dolini so bataljoni zasedli položaje. Borci so ležali v največjih in poslušali govor v niskih vojakov v bunkerjih in govorico patrol, ki so se sprejiale na levi strani reke. Borci so šteli vlake, ki so vozili z navadno počas-

besede so se nehnadno presenetile in brž sem ga pobral, kaj je. Na vprašanja ni odgovorjal, verjetno zato ne, ker me je poznal, da zelo radi slab vesti obojan kot paničarstvo. Molče mi je predal telegram. Naglo seru mu ga iztrži iz rok in dodal: "Ali ne znaš brati in govoriti?" Stirnajstvo nam je javila: "Imamo težke borce in so sovražnikom. Stop. Potisnjeni smo od Save. Stop. Cez Savo ne moremo. "Ko smo prebrali, nam je bilo jasno, da tudi za

Tako nato smo ugibali, kaj naj storimo. Obvestili smo štab korpusa o novi situaciji in da Stirnajstvo čakamo zamen. Nadaljnje smo prosili za dovoljenje, da se usmakeno nazaj čez mejo na položaje okoli Križa in da tu čakamo navodil. Že čez nekaj ur smo dobili odgovor, da se lahko takoj premaknemo. Odobrili so nam svobodno manevriranje, rečeno je bilo le, da se ne smemo umakniti preko Krke. Ta vest nas je razveselila, saj sm teren in položaje okoli Krke dobro poznali, zlasti jaz, ki sem bil tam doma. Vedeli smo, da nam tam sovražnik ne bo mogel do živega. Kmalu smo napravili nov načrt za pohod.

Ko se je zmračilo, smo krenili. Kolona se je začela pomikati v temno noč. Sli smo skozi iste kraje kot takrat, ko smo šli k Savi, in drugi, dan zvečer prišli na Novo goro in Moravce. Nekaj ur počitka smo si moralni privočiti. Po hišah so nam skuhalo večerjo. Nato smo nadaljevali pohod preko Križa na Brezovo. Tam smo se razpostredili tako, da je imel vsak po eno eto na položajih, ostale pa so počivali. Borci so bili zelo utrujeni.

V vasi so nas prijazno sprejeli, zlasti zato, ki je bilo v brigadi več domačinov. Priključila se nam je skupina političnih terenskih delavcev, ki se je zadnje čase prejšnje jutro. Kurirji Dolenskega oddeleka so prišli s sporodilom, da za mejo zaenkrat še ni spremem. Okoli desete dopoldne je prišel v štab straž in poleg, da bi dva tovarša, ki sta prišla cez Savo, rada prišla do nas. Tako zatem je vstopil tovarš "Jesen", domač iz Litije (za njegov pravi priimek ne vem), in se nekaj tovarš z njim (imeni se ne spominjam). Srečanje s temo tovaršem nas je zelo razveselilo. Od njiju smo zvedeli vse podrobnosti. Povedala sta, "ako je z našimi na oni strani Save in tudi to, da je Stirnajstvo primorana umakniti se od reke proti severu. Zdaj nam je bilo jasno, da je čakanje na položajih za nas lahko usoden."

DOLENJSKI LIST

Drobetine ob Kolpi

Prosveno društvo "Oton Zupančič" na Vinici je v počestitve dneva republike pripravilo igro "Bele vrtinice". 27. novembra so igrali na domaćem odru, nato so gostovali po drugih krajinah. Občinstvo jih je prav lepo sprejelo. Kaže, da bo treba še kdaj kaj zaigrati.

Tudi na Vinici vprašanja šolstva niso dokončno rešili. Oprema učilnic je še vedno sporna točka. Kmetijska zadruga v občini staže obljubili 130.000 din. S temi sredstvi bojo nabavili predmete, ki jih šola najbolj potrebuje.

Pošta na Vinici vprašanja šolstva niso dokončno rešili. Oprema učilnic je še vedno sporna točka. Kmetijska zadruga v občini staže obljubili 130.000 din. S temi sredstvi bojo nabavili predmete, ki jih šola najbolj potrebuje.

Posta na Vinici sicer redno in dobro deluje, pravijo, pa, da nima primernih prostorov. Predlagali so, naj bi novo postroj zgradili v bližnji sole. Dokončno se še niso odločili, ker predvidevajo, da bo tisti prostor zavzela šola sama, ko jo bodo povečali.

Gasilsko društvo zadnje čase ne more prav delati. Stroj, ki ga imajo, je že dalj časa pokvarjen. Ljudje se upravičeno sprašujejo, da je janj odgovoren, in začrnujejo, da bi se lahko dobila sredstva za popravilo.

Vaščani Goleka in Podklanca so se odločili, da bodo popravili pot, ki jo uporabljal ob vasi. Nabrali so 120.000 dinarjev. S temi sredstvi so krili vse stroške in tako spodbudili tudi prebivalce ostalih vasi, da so še sami začeli misliti na podobna dejanja. I. Z.

Gasilsko društvo zadnje čase ne more prav delati. Stroj, ki ga imajo, je že dalj časa pokvarjen. Ljudje se upravičeno sprašujejo, da je janj odgovoren, in začrnujejo, da bi se lahko dobila sredstva za popravilo.

I. Z.

Vaščani Goleka in Podklanca so se odločili, da bodo popravili pot, ki jo uporabljal ob vasi. Nabrali so 120.000 dinarjev. S temi sredstvi so krili vse stroške in tako spodbudili tudi prebivalce ostalih vasi, da so še sami začeli misliti na podobna dejanja. I. Z.

I. Z.

Vaščani Goleka in Podklanca so se odločili, da bodo popravili pot, ki jo uporabljal ob vasi. Nabrali so 120.000 dinarjev. S temi sredstvi so krili vse stroške in tako spodbudili tudi prebivalce ostalih vasi, da so še sami začeli misliti na podobna dejanja. I. Z.

I. Z.

Vaščani Goleka in Podklanca so se odločili, da bodo popravili pot, ki jo uporabljal ob vasi. Nabrali so 120.000 dinarjev. S temi sredstvi so krili vse stroške in tako spodbudili tudi prebivalce ostalih vasi, da so še sami začeli misliti na podobna dejanja. I. Z.

I. Z.

Vaščani Goleka in Podklanca so se odločili, da bodo popravili pot, ki jo uporabljal ob vasi. Nabrali so 120.000 dinarjev. S temi sredstvi so krili vse stroške in tako spodbudili tudi prebivalce ostalih vasi, da so še sami začeli misliti na podobna dejanja. I. Z.

I. Z.

Vaščani Goleka in Podklanca so se odločili, da bodo popravili pot, ki jo uporabljal ob vasi. Nabrali so 120.000 dinarjev. S temi sredstvi so krili vse stroške in tako spodbudili tudi prebivalce ostalih vasi, da so še sami začeli misliti na podobna dejanja. I. Z.

I. Z.

Vaščani Goleka in Podklanca so se odločili, da bodo popravili pot, ki jo uporabljal ob vasi. Nabrali so 120.000 dinarjev. S temi sredstvi so krili vse stroške in tako spodbudili tudi prebivalce ostalih vasi, da so še sami začeli misliti na podobna dejanja. I. Z.

I. Z.

Vaščani Goleka in Podklanca so se odločili, da bodo popravili pot, ki jo uporabljal ob vasi. Nabrali so 120.000 dinarjev. S temi sredstvi so krili vse stroške in tako spodbudili tudi prebivalce ostalih vasi, da so še sami začeli misliti na podobna dejanja. I. Z.

I. Z.

Vaščani Goleka in Podklanca so se odločili, da bodo popravili pot, ki jo uporabljal ob vasi. Nabrali so 120.000 dinarjev. S temi sredstvi so krili vse stroške in tako spodbudili tudi prebivalce ostalih vasi, da so še sami začeli misliti na podobna dejanja. I. Z.

I. Z.

Vaščani Goleka in Podklanca so se odločili, da bodo popravili pot, ki jo uporabljal ob vasi. Nabrali so 120.000 dinarjev. S temi sredstvi so krili vse stroške in tako spodbudili tudi prebivalce ostalih vasi, da so še sami začeli misliti na podobna dejanja. I. Z.

I. Z.

Vaščani Goleka in Podklanca so se odločili, da bodo popravili pot, ki jo uporabljal ob vasi. Nabrali so 120.000 dinarjev. S temi sredstvi so krili vse stroške in tako spodbudili tudi prebivalce ostalih vasi, da so še sami začeli misliti na podobna dejanja. I. Z.

I. Z.

Vaščani Goleka in Podklanca so se odločili, da bodo popravili pot, ki jo uporabljal ob vasi. Nabrali so 120.000 dinarjev. S temi sredstvi so krili vse stroške in tako spodbudili tudi prebivalce ostalih vasi, da so še sami začeli misliti na podobna dejanja. I. Z.

I. Z.

Vaščani Goleka in Podklanca so se odločili, da bodo popravili pot, ki jo uporabljal ob vasi. Nabrali so 120.000 dinarjev. S temi sredstvi so krili vse stroške in tako spodbudili tudi prebivalce ostalih vasi, da so še sami začeli misliti na podobna dejanja. I. Z.

I. Z.

Vaščani Goleka in Podklanca so se odločili, da bodo popravili pot, ki jo uporabljal ob vasi. Nabrali so 120.000 dinarjev. S temi sredstvi so krili vse stroške in tako spodbudili tudi prebivalce ostalih vasi, da so še sami začeli misliti na podobna dejanja. I. Z.

I. Z.

Vaščani Goleka in Podklanca so se odločili, da bodo popravili pot, ki jo uporabljal ob vasi. Nabrali so 120.000 dinarjev. S temi sredstvi so krili vse stroške in tako spodbudili tudi prebivalce ostalih vasi, da so še sami začeli misliti na podobna dejanja. I. Z.

I. Z.

Vaščani Goleka in Podklanca so se odločili, da bodo popravili pot, ki jo uporabljal ob vasi. Nabrali so 120.000 dinarjev. S temi sredstvi so krili vse stroške in tako spodbudili tudi prebivalce ostalih vasi, da so še sami začeli misliti na podobna dejanja. I. Z.

I. Z.

Vaščani Goleka in Podklanca so se odločili, da bodo popravili pot, ki jo uporabljal ob

Svobode in prosvetna društva v našem družbenem življenju

Prav gotovo je za vsakogar zanimiv podatek, kaj vse delajo naše Svobode in društva v okraju. Tovariš Bogovič je na skupščini v Dolenjskih Toplicah poročal, da se odvija

dramski dejavnost v 90 sekijah, ki imajo 2271 članov; to je hkrati najmočnejša dejavnost, o kateri so zato na skupščini tudi še posebej razpravljal v komisiji;

pevskih zborov imamo 71 z 2828 članov, od katerih je 1762 pionirjev; instrumentalnih skupin je 22 s 311 članov; razen tega je v okraju že 15 folklornih skupin, ki imajo predvsem v Beli krajini 191 članov.

Klubi kot najmlajša dejavnost še nastačajo. V sevinski občini so po zadnjih podatkih 4, ustanavljajo pa jih tudi v drugih občinah.

Nad 390 tisoč obiskovalcev!

Po nepopolnih podatkih so prosvetna društva in Svobode priredile v času med obema skupščinama 1113 prireditve, katere si je ogledalo pribl. 300.000 ljudi. Prav gotovo številke nikoli ne morejo povedati vsega — so pa vendarle prepričljive, če se vanje vsaj malo zamislimo. Tudi pravkar našteti številke nam mnogo povedo!

V upravljanju društev in Svobod sodeluje 723 članov. V okrajnem merilu, računajoč pri tem članstvu v občinskih svetih, tajniki ter predsednike društev, nam pove pregled, da je izmed 287 tovarishev in tovarisic 148 prosvetnih delavcev (52 odstotkov), 14 iz vrst tehnične inteligence (4,8 odstotka), 46 iz vrst druge inteligence (16 odstotkov), 32 delavcev (11 odstotkov), 29 kmetov (10 odstotkov), 6 dijakov in 12 ostalih. Breme kulturno prosvetnega dela je potematake precej neenakomerno razdeljeno — saje pride na 10 poklicnih prosvetarjev v vodstvu društva komaj 1 oseba iz vrst tehnične inteligence. V vrstah teh ljudi je tudi premalo mladih, starci do 25 let.

Ko je poročil o občinskih svetih, je tov. Bogovič med drugim dejal, da so občinski sveti Svobod in PD v glavnem

prebrodili prejšnje težave, toda še se bore s pomanjkljivostmi. Med te šteje šibko organizacijo svetov. Ker okrajni svetovi za posamezne panoge prosvetnega dela niso do kraja izoblikovali svojega vpliva na občinske svetove, zvezu tu praznina. Tudi brez tega poniekod nepravilno pojmuje vlogo občini svetov. Zaživeli so zlasti svetovi za dramatiko, glasbo in izobraževanje, preporebni svet za kulubsko in zabavno življenje pa nikakor ne more na noge (z izjemom Sevnice). Tu bo treba delo še precej okrepliti.

Sektorske konferenčne so bile ena izmed uspešnih delovnih metod okrajnega sveta. Dobre razprave in zaključki s konferenc v Krškem, Črnomlju in Novem mestu so dali precej zadovoljivih uspehov; zlasti so pomagale, da je bila podoba novih vsebine in novih prijemov v delu društva bolj jasna. — Sem sodijo tudi uspešni osebni stiki vodstva okrajnega sveta z delavci v občinah in društvi, poglobljeni stiki s kulturno prosvetnim svetom v Karlovcu, zelo dober seminar za režiserje in se kaj. Na različnih seminarjih je bilo 208 članov (občinski, okrajni in republiški seminarji), žal pa je treba grajati neresnost, ko se po raznih seminarjih nekateri tečajniki enostavno »izgubijo« — ni jih namreč več bližu, ko je treba pridobljeno znanje dati še drugim! Stara praksa poniekod še velja: na seminarje hodijo eni in isti ljudje (stroški s takimi seminarji namreč skoraj ni, za udeležence seveda!), društva pa so premalo natančna, ko izbirajo kadar za seminarje in tečaje. Tudi doma bi lahko priredili več seminarjev, zlasti tačn. kjer kadra ne manjka (Novo mesto in še kaj).

Spremenjena vloga občinskih svetov

Čedalje bolj se kažejo potrebe po vse večjem osamosavjanju občinskih vodstev kulturnega in prosvetnega življenja. Življenje prična tako zahteva samo, poraja jih nujnost, kot drugod, se tudi tu okrajnemu vodstvu kažejo nujno umetnino.

v večpremenjene naloge. Prezgodaj je seveda govoriti o ukinitvi okrajnega sveta; ne, še bo potreben, zlasti kot mobilizator v krajih, kjer je tako pomoč posebno potrebna, pa tudi sicer še kot vsklajevalec teženj posameznih občin in njihov najboljši sodelavec, ko gre za okrajna vprašanja, nastope in prireditve ali za medobčinska srečanja. Okrajni svetovi bodo morali še bolj prisluhniti utripu življenja v občini, proučevati oblike dela in skrbeti za izmenjavo izkušenj med občinami.

Bodočnost kulturnega in prosvetnega dela je zelo jasno začrtana v programu Socialistične zveze, ki je na svojem V. Kongresu med drugim dejala, da postaja kulturna preobrazba čedalje pomembnejši pogoj za ves nadaljnji uspeh razvoja socialistične družbe. Pri tem ni važna samo materialna podlaga za dejavnost na tem področju; važno in nujno potrebne je tudi razumevanje vseh zavestnih sil, da bomo organizacijske, idejne in druge probleme kulturnega življenja vsi pravocasno spoznali in ustrezno reševali! Ta misel je bila na skupščini Svobod in prosvetnih društiev v Dol. Toplicah večkrat močno poučljena — in ne zmanj! Če tridemo, da so Svobode in prosvetna društva sestavni del Socialistične zveze, je tudi uspešni osebni stiki vodstva okrajnega sveta z delavci v občinah in društvi, poglobljeni stiki s kulturno prosvetnim svetom v Karlovcu, zelo dober seminar za režiserje in se kaj. Na različnih seminarjih je bilo 208 članov (občinski, okrajni in republiški seminarji), žal pa je treba grajati neresnost, ko se po raznih seminarjih nekateri tečajniki enostavno »izgubijo« — ni jih namreč več bližu, ko je treba pridobljeno znanje dati še drugim! Stara praksa poniekod še velja: na seminarje hodijo eni in isti ljudje (stroški s takimi seminarji namreč skoraj ni, za udeležence seveda!), društva pa so premalo natančna, ko izbirajo kadar za seminarje in tečaje. Tudi doma bi lahko priredili več seminarjev, zlasti tačn. kjer kadra ne manjka (Novo mesto in še kaj).

Dve razstavi v Belokranjskem muzeju

Ob 25-letnici smrti metliškega kiparja Alojza Gangla je bila v oktobru letos v Belokranjskem muzeju odprt razstava Ganglovin kiparskih stvaritev. Razstavljena dela prikazuje Ganglova umetniška dela od mladih let pa do leta njegove smrti, ko je 76-letni starec ustvaril svojo zadnjo umetnino.

V novembra se je za občinski praznik Ganglovi razstavil pridružila še razstava ob 110-letnici mestne godbe v Metliki. Razstavljeni so številni dokumenti, vabila, programi, muzikalije, bogat slikovni material, uniforme godbenikov, stare svetilke, ki so jih godbeniki uporabljali pri nočnih paradah in podobno. Zanimivo so nekateri instrumenti iz zgodnjih let društvenega obstoja, pozornost pa vzbujajo tudi instrumenti, ki so bili v zadnjem vojnem skupaj z godbeniki vključeni v sestav godbe Glavnegata štaba NOV in POS.

Obe razstavi bosta odprtih do konca tega leta in je prav, da si ju ogledajo zlasti Metličani.

Še ena od časa do časa se bo zbor predstavljal tudi naši javnosti. Zato obnovljenemu zboru naše najlepše želite na poti k uspehom.

—

7

skem zboru nov vzpon. Seveda pa si bo zbor tudi poslej prizadeval, da bi usposabil člani so bili iz vrst profesorjev in učiteljev našega okraja. Pod vodstvom prof. Ervine Ropasove se je v nekaj letih razvila v kvalitetni mešani zbor. Večkrat je koncertiral v Novem mestu in ponesel svojo pesem tudi v ostale kraje, n.pr. v Sentjernej, Kostanjevico, Trebnje, Dol. Toplico in Žužemberk. Ni pa namen zbara le prirediti koncerte; v glavnem nam gre za usposabljanje pevecov in pevki v dobre zborovodje pionirskih in mladinskih zborov, pa tudi mešanih zborov na našem podeželju.

—

iz raznih razlogov je v zadnjih dveh letih zbor utihnil. V letosnjem jeseni pa se bo ponovno organiziral in pridobil mnogo pevcev iz vseh delov okraja, tudi iz Zasavja. Na željo članstva je prevzel mestno pevovodje priznani skladatelj Slavko Mihelčič, direktor glasbene šole v Ljubljani. Že imo samo pove, da je pričakovan v učiteljskem pev-

—

skem zboru nov vzpon. Seveda pa si bo zbor tudi poslej prizadeval, da bi usposabil člani so bili iz vrst profesorjev in učiteljev našega okraja. Pod vodstvom prof. Ervine Ropasove se je v nekaj letih razvila v kvalitetni mešani zbor. Večkrat je koncertiral v Novem mestu in ponesel svojo pesem tudi v ostale kraje, n.pr. v Sentjernej, Kostanjevico, Trebnje, Dol. Toplico in Žužemberk. Ni pa namen zbara le prirediti koncerte; v glavnem nam gre za usposabljanje pevecov in pevki v dobre zborovodje pionirskih in mladinskih zborov, pa tudi mešanih zborov na našem podeželju.

—

iz raznih razlogov je v zadnjih dveh letih zbor utihnil. V letosnjem jeseni pa se bo ponovno organiziral in pridobil mnogo pevcev iz vseh delov okraja, tudi iz Zasavja. Na željo članstva je prevzel mestno pevovodje priznani skladatelj Slavko Mihelčič, direktor glasbene šole v Ljubljani. Že imo samo pove, da je pričakovan v učiteljskem pev-

—

skem zboru nov vzpon. Seveda pa si bo zbor tudi poslej prizadeval, da bi usposabil člani so bili iz vrst profesorjev in učiteljev našega okraja. Pod vodstvom prof. Ervine Ropasove se je v nekaj letih razvila v kvalitetni mešani zbor. Večkrat je koncertiral v Novem mestu in ponesel svojo pesem tudi v ostale kraje, n.pr. v Sentjernej, Kostanjevico, Trebnje, Dol. Toplico in Žužemberk. Ni pa namen zbara le prirediti koncerte; v glavnem nam gre za usposabljanje pevecov in pevki v dobre zborovodje pionirskih in mladinskih zborov, pa tudi mešanih zborov na našem podeželju.

—

iz raznih razlogov je v zadnjih dveh letih zbor utihnil. V letosnjem jeseni pa se bo ponovno organiziral in pridobil mnogo pevcev iz vseh delov okraja, tudi iz Zasavja. Na željo članstva je prevzel mestno pevovodje priznani skladatelj Slavko Mihelčič, direktor glasbene šole v Ljubljani. Že imo samo pove, da je pričakovan v učiteljskem pev-

—

skem zboru nov vzpon. Seveda pa si bo zbor tudi poslej prizadeval, da bi usposabil člani so bili iz vrst profesorjev in učiteljev našega okraja. Pod vodstvom prof. Ervine Ropasove se je v nekaj letih razvila v kvalitetni mešani zbor. Večkrat je koncertiral v Novem mestu in ponesel svojo pesem tudi v ostale kraje, n.pr. v Sentjernej, Kostanjevico, Trebnje, Dol. Toplico in Žužemberk. Ni pa namen zbara le prirediti koncerte; v glavnem nam gre za usposabljanje pevecov in pevki v dobre zborovodje pionirskih in mladinskih zborov, pa tudi mešanih zborov na našem podeželju.

—

iz raznih razlogov je v zadnjih dveh letih zbor utihnil. V letosnjem jeseni pa se bo ponovno organiziral in pridobil mnogo pevcev iz vseh delov okraja, tudi iz Zasavja. Na željo članstva je prevzel mestno pevovodje priznani skladatelj Slavko Mihelčič, direktor glasbene šole v Ljubljani. Že imo samo pove, da je pričakovan v učiteljskem pev-

—

skem zboru nov vzpon. Seveda pa si bo zbor tudi poslej prizadeval, da bi usposabil člani so bili iz vrst profesorjev in učiteljev našega okraja. Pod vodstvom prof. Ervine Ropasove se je v nekaj letih razvila v kvalitetni mešani zbor. Večkrat je koncertiral v Novem mestu in ponesel svojo pesem tudi v ostale kraje, n.pr. v Sentjernej, Kostanjevico, Trebnje, Dol. Toplico in Žužemberk. Ni pa namen zbara le prirediti koncerte; v glavnem nam gre za usposabljanje pevecov in pevki v dobre zborovodje pionirskih in mladinskih zborov, pa tudi mešanih zborov na našem podeželju.

—

iz raznih razlogov je v zadnjih dveh letih zbor utihnil. V letosnjem jeseni pa se bo ponovno organiziral in pridobil mnogo pevcev iz vseh delov okraja, tudi iz Zasavja. Na željo članstva je prevzel mestno pevovodje priznani skladatelj Slavko Mihelčič, direktor glasbene šole v Ljubljani. Že imo samo pove, da je pričakovan v učiteljskem pev-

—

skem zboru nov vzpon. Seveda pa si bo zbor tudi poslej prizadeval, da bi usposabil člani so bili iz vrst profesorjev in učiteljev našega okraja. Pod vodstvom prof. Ervine Ropasove se je v nekaj letih razvila v kvalitetni mešani zbor. Večkrat je koncertiral v Novem mestu in ponesel svojo pesem tudi v ostale kraje, n.pr. v Sentjernej, Kostanjevico, Trebnje, Dol. Toplico in Žužemberk. Ni pa namen zbara le prirediti koncerte; v glavnem nam gre za usposabljanje pevecov in pevki v dobre zborovodje pionirskih in mladinskih zborov, pa tudi mešanih zborov na našem podeželju.

—

iz raznih razlogov je v zadnjih dveh letih zbor utihnil. V letosnjem jeseni pa se bo ponovno organiziral in pridobil mnogo pevcev iz vseh delov okraja, tudi iz Zasavja. Na željo članstva je prevzel mestno pevovodje priznani skladatelj Slavko Mihelčič, direktor glasbene šole v Ljubljani. Že imo samo pove, da je pričakovan v učiteljskem pev-

—

skem zboru nov vzpon. Seveda pa si bo zbor tudi poslej prizadeval, da bi usposabil člani so bili iz vrst profesorjev in učiteljev našega okraja. Pod vodstvom prof. Ervine Ropasove se je v nekaj letih razvila v kvalitetni mešani zbor. Večkrat je koncertiral v Novem mestu in ponesel svojo pesem tudi v ostale kraje, n.pr. v Sentjernej, Kostanjevico, Trebnje, Dol. Toplico in Žužemberk. Ni pa namen zbara le prirediti koncerte; v glavnem nam gre za usposabljanje pevecov in pevki v dobre zborovodje pionirskih in mladinskih zborov, pa tudi mešanih zborov na našem podeželju.

—

iz raznih razlogov je v zadnjih dveh letih zbor utihnil. V letosnjem jeseni pa se bo ponovno organiziral in pridobil mnogo pevcev iz vseh delov okraja, tudi iz Zasavja. Na željo članstva je prevzel mestno pevovodje priznani skladatelj Slavko Mihelčič, direktor glasbene šole v Ljubljani. Že imo samo pove, da je pričakovan v učiteljskem pev-

—

skem zboru nov vzpon. Seveda pa si bo zbor tudi poslej prizadeval, da bi usposabil člani so bili iz vrst profesorjev in učiteljev našega okraja. Pod vodstvom prof. Ervine Ropasove se je v nekaj letih razvila v kvalitetni mešani zbor. Večkrat je koncertiral v Novem mestu in ponesel svojo pesem tudi v ostale kraje, n.pr. v Sentjernej, Kostanjevico, Trebnje, Dol. Toplico in Žužemberk. Ni pa namen zbara le prirediti koncerte; v glavnem nam gre za usposabljanje pevecov in pevki v dobre zborovodje pionirskih in mladinskih zborov, pa tudi mešanih zborov na našem podeželju.

—

iz raznih razlogov je v zadnjih dveh letih zbor utihnil. V letosnjem jeseni pa se bo ponovno organiziral in pridobil mnogo pevcev iz vseh delov okraja, tudi iz Zasavja. Na željo članstva je prevzel mestno pevovodje priznani skladatelj Slavko Mihelčič, direktor glasbene šole v Ljubljani. Že imo samo pove, da je pričakovan v učiteljskem pev-

—

skem zboru nov vzpon. Seveda pa si bo zbor tudi poslej prizadeval, da bi usposabil člani so bili iz vrst profesorjev in učiteljev našega okraja. Pod vodstvom prof. Ervine Ropasove se je v nekaj letih razvila v kvalitetni mešani zbor. Večkrat je koncertiral v Novem mestu in ponesel svojo pesem tudi v ostale kraje, n.pr. v Sentjernej, Kostanjevico, Trebnje, Dol. Toplico in Žužemberk. Ni pa namen zbara le prirediti koncerte; v glavnem nam gre za usposabljanje pevecov in pevki v dobre zborovodje pionirskih in mladinskih zborov, pa tudi mešanih zborov na našem podeželju.

—

iz raznih razlogov je

Ob Savi navzgor in navzdol...

Majhna riba lahko živi v majhni vodi, velika riba pa potrebuje veliko vodo, je pogovor na sestanku zadružnikov. Kmetijski starični seckar, ki je kmetijalo solo. V nadaljnji razpravi o združevanju kmetijskih zadrug v brežiški občini je zastopal stalšče, naj bo kmetijska zadruga Plšec se naprej samostojna, češ.

Pleščani smo majhni. Naša kmetijska zadruga nima izgube in zato je brez smisla, da bi se združevala. Ne potrebujemo več druge. -otem bomo le na slabšem.

Možak je pritegnil še nekaj posameznikov.

V skupnosti je moč odkrita v slogu: je moč, dva pregovore, ki bi jih imeli lahko poslušati, ali ne bi tiskali v bogati zalogi, ki je slovenskih pregovorov prav tistega, ki bi ga lahko porabili za zagovarjanje svojih nadživjaških misli (čeprav si ima sam za tele naprednega). Tudi njegov pregovor ni dober, ker majhna riba lahko in celo laže živi v veliki vodi kot v majhni.

Po dejanju o majhnih in velikih ribah oziroma kmetijskih zadrugah in njihovem združevanju:

Najmanjši ribi oziroma najrevnejši kmetijski zadrugi v brežiški občini sta kmetijski zadrugi Pišece in Jeniče, ki sta kljub vsemu poslovanju aktívni. Vendar prav področje Pišece kar kriči po obnovi in investicijah v kmetijstvu, saj so tu najslabše ekonomske razmere v občini. Kako je bil v tem podoben kmetijski posameznik, kako je tu havestnik oziroma obnavljal zadrugo, ki ustvarja komaj toliko, da nimajo izgube in sploh nima denarja za takar investicije ali za nakup lastnih osnovnih sredstev! Če primerjamo osnovna sredstva kmetijske zadruge Pišece s kmetijsko zadrugo Brežice, ugotovimo, da jih ima prva stotkrat manj.

Vsekemu je jasno, da industrije ni brez strojev, da sodobne industrije ni brez sodobnih strojev in da tudi modernega kmetijstva ni brez sodobnih strojev. Od uvažanja strojev (in sodobne agrotehnik) je odvisna raven kmetijskega prebivalstva, kakor je od modernih strojev odvisen dočas industrijske proizvodnje in ravna industrijskih dejavcev. Cilj združevanja manjših kmetijskih zadrug v eno veliko je, da se združijo ustvarjajo finančna sredstva (sklad). Do zdaj so majhne zadruge ustvarjale

■ Majhna riba je res nezaupljiva, ker so jim sto in sto let njihovi gospodari in politiki govorni, da jim bo bolje — toda vedno so ostali na istem, ker so jih vse našli. Tato kmetije niso kobil nobenemu nisu verjeli in še danes ne verjamejo. Vendar se je predvsem v zadnjih letih tolko spremeno, toliko je bilo storjenega za napredek kmetijstva (nove se semena, umetna gnjivo, strojji itd.), da bi se že lahko odresi bojni, da jim bo nekdo njihove sklage vzel.

KRAJEVNE KONFERENCE SZDL — DELOVNI SESTANKI ČLANOV

Zadnjo nedeljo so bile v sevnški občini tri zadnje krajevne konference SZDL. Člani na Ledini, v Zabukovju in Lončarjevem dolu so se kot zadnji pogovorili o dosedanjem in bodočem delu.

Področje občinskega odbora SZDL Sevnica ima sedaj 31 krajevnih organizacij. Razprave in sklepi krajevnih konferenc, sekcijs in podružnic so dale tako obsežen delovni načrt, da bo potreben veliko dela, preden bo teh zadevah lahko razpravljala občinska konferenca. Ta bo verjetno konec januarja ali v začetku februarja prihodnjega leta. Do takrat pa bo potreben predelati vse predloge in sklepe, ki so bila načrtovana.

■ SEJA OBDO V SEVNICI

V ponedeljek sta zasedala v Sevnici občini tri zadnje krajevne konference SZDL. Člani na Ledini, v Zabukovju in Lončarjevem dolu so se kot zadnji pogovorili o dosedanjem in bodočem delu.

Področje občinskega odbora SZDL Sevnica ima sedaj 31 krajevnih organizacij. Razprave in sklepi krajevnih konferenc, sekcijs in podružnic so dale tako obsežen delovni načrt, da bo potreben veliko dela, preden bo teh zadevah lahko razpravljala občinska konferenca. Ta bo verjetno konec januarja ali v začetku februarja prihodnjega leta. Do takrat pa bo potreben predelati vse predloge in sklepe, ki so bila načrtovana.

■ V zadnjem času je bila v Loko pri Sevnici občini zbor O. delu v uspehu je poročal predsednik Hočevar.

RK je imel petec uspehov. Organiziralo so tečaj, ki ga je obiskovalo 28 mladih. Dekleta so si ogledali zdravstvene ambulante in zdravstvene ambulante v Loko. Leta 1961 pričakujejo zvezdočlanski RK, priredili pa bo dom in ženski dispanser. Novembra mesta pa tovarništvo zdravstveno božično, TBC oddelki in Dolenjski muzej. Spravlji jih tečaj predsednik OORK ing. Zlobec, ki je bila predsednik preveč enotna. Zdrava hrana bi moral imeti čimveč raznovrstnih hranilnih snovi.

DEDEK MRAZ PRÍHAJA...

■ Združitev kmetijske zadruge so podprtji zadružniki v Jesenice na Dolinskem, posebno pa v Dobovi, kjer je ekonomski položaj predstavništva občinskega odbora Socialistične zveze delovnega ljudstva naj bi bila v občini ena ali dve zadružni.

O malih in velikih "ribah" v brežiški občini

majhne sklope in z njimi niso mogobe kupiti več let nicesar (ne prav), da so ležali sklope in manjši kmeti, ki jih celo niso kmetiški. Solo. V nadaljnji razpravi o združevanju kmetijskih zadrug v brežiški občini je zastopal stalšče, naj bo kmetijska zadruga Plšec se naprej samostojna, češ.

Pleščani smo majhni. Naša kmetijska zadruga nima izgube in zato je brez smisla, da bi se združevala. Ne potrebujemo več druge. —otem bomo le na slabšem.

Možak je pritegnil še nekaj posameznikov.

V skupnosti je moč odkrita v slogu: je moč, dva pregovora, ki bi jih imeli lahko poslušati, ali ne bi tiskali v bogati zalogi, ki je slovenskih pregovorov prav tistega, ki bi ga lahko porabili za zagovarjanje svojih nadživjaških misli (čeprav si ima sam za tele naprednega). Tudi njegov pregovor ni dober, ker majhna riba lahko in celo laže živi v veliki vodi kot v majhni.

Po dejanju o majhnih in velikih ribah oziroma kmetijskih zadrugah in njihovem združevanju:

Najmanjši ribi oziroma najrevnejši kmetijski zadrugi v brežiški občini sta kmetijski zadrugi Pišece in Jeniče, ki sta kljub vsemu poslovanju aktívni. Vendar prav področje Pišece kar kriči po obnovi in investicijah v kmetijstvu, saj so tu najslabše ekonomske razmere v občini. Kako je bil v tem podoben kmetijski posameznik, kako je tu havestnik oziroma obnavljal zadrugo, ki ustvarja komaj toliko, da nimajo izgube in sploh nima denarja za takar investicije ali za nakup lastnih osnovnih sredstev! Če primerjamo osnovna sredstva kmetijske zadruge Pišece s kmetijsko zadrugo Brežice, ugotovimo, da jih ima prva stotkrat manj.

■ Majhna riba je res nezaupljiva, ker so jim sto in sto let njihovi gospodari in politiki govorni, da jim bo bolje — toda vedno so ostali na istem, ker so jih vse našli. Tato kmetije niso kobil nobenemu nisu verjeli in še danes ne verjamejo. Vendar se je predvsem v zadnjih letih tolko spremeno, toliko je bilo storjenega za napredok kmetijstva (nove se semena, umetna gnjivo, strojji itd.), da bi se že lahko odresi bojni, da jim bo nekdo njihove sklage vzel.

Najmanjši ribi oziroma najrevnejši kmetijski zadrugi v brežiški občini sta kmetijski zadrugi Pišece in Jeniče, ki sta kljub vsemu poslovanju aktívni. Vendar prav področje Pišece kar kriči po obnovi in investicijah v kmetijstvu, saj so tu najslabše ekonomske razmere v občini. Kako je bil v tem podoben kmetijski posameznik, kako je tu havestnik oziroma obnavljal zadrugo, ki ustvarja komaj toliko, da nimajo izgube in sploh nima denarja za takar investicije ali za nakup lastnih osnovnih sredstev! Če primerjamo osnovna sredstva kmetijske zadruge Pišece s kmetijsko zadrugo Brežice, ugotovimo, da jih ima prva stotkrat manj.

■ Majhna riba je res nezaupljiva, ker so jim sto in sto let njihovi gospodari in politiki govorni, da jim bo bolje — toda vedno so ostali na istem, ker so jih vse našli. Tato kmetije niso kobil nobenemu nisu verjeli in še danes ne verjamejo. Vendar se je predvsem v zadnjih letih tolko spremeno, toliko je bilo storjenega za napredok kmetijstva (nove se semena, umetna gnjivo, strojji itd.), da bi se že lahko odresi bojni, da jim bo nekdo njihove sklage vzel.

Najmanjši ribi oziroma najrevnejši kmetijski zadrugi v brežiški občini sta kmetijski zadrugi Pišece in Jeniče, ki sta kljub vsemu poslovanju aktívni. Vendar prav področje Pišece kar kriči po obnovi in investicijah v kmetijstvu, saj so tu najslabše ekonomske razmere v občini. Kako je bil v tem podoben kmetijski posameznik, kako je tu havestnik oziroma obnavljal zadrugo, ki ustvarja komaj toliko, da nimajo izgube in sploh nima denarja za takar investicije ali za nakup lastnih osnovnih sredstev! Če primerjamo osnovna sredstva kmetijske zadruge Pišece s kmetijsko zadrugo Brežice, ugotovimo, da jih ima prva stotkrat manj.

■ Majhna riba je res nezaupljiva, ker so jim sto in sto let njihovi gospodari in politiki govorni, da jim bo bolje — toda vedno so ostali na istem, ker so jih vse našli. Tato kmetije niso kobil nobenemu nisu verjeli in še danes ne verjamejo. Vendar se je predvsem v zadnjih letih tolko spremeno, toliko je bilo storjenega za napredok kmetijstva (nove se semena, umetna gnjivo, strojji itd.), da bi se že lahko odresi bojni, da jim bo nekdo njihove sklage vzel.

Najmanjši ribi oziroma najrevnejši kmetijski zadrugi v brežiški občini sta kmetijski zadrugi Pišece in Jeniče, ki sta kljub vsemu poslovanju aktívni. Vendar prav področje Pišece kar kriči po obnovi in investicijah v kmetijstvu, saj so tu najslabše ekonomske razmere v občini. Kako je bil v tem podoben kmetijski posameznik, kako je tu havestnik oziroma obnavljal zadrugo, ki ustvarja komaj toliko, da nimajo izgube in sploh nima denarja za takar investicije ali za nakup lastnih osnovnih sredstev! Če primerjamo osnovna sredstva kmetijske zadruge Pišece s kmetijsko zadrugo Brežice, ugotovimo, da jih ima prva stotkrat manj.

■ Majhna riba je res nezaupljiva, ker so jim sto in sto let njihovi gospodari in politiki govorni, da jim bo bolje — toda vedno so ostali na istem, ker so jih vse našli. Tato kmetije niso kobil nobenemu nisu verjeli in še danes ne verjamejo. Vendar se je predvsem v zadnjih letih tolko spremeno, toliko je bilo storjenega za napredok kmetijstva (nove se semena, umetna gnjivo, strojji itd.), da bi se že lahko odresi bojni, da jim bo nekdo njihove sklage vzel.

Najmanjši ribi oziroma najrevnejši kmetijski zadrugi v brežiški občini sta kmetijski zadrugi Pišece in Jeniče, ki sta kljub vsemu poslovanju aktívni. Vendar prav področje Pišece kar kriči po obnovi in investicijah v kmetijstvu, saj so tu najslabše ekonomske razmere v občini. Kako je bil v tem podoben kmetijski posameznik, kako je tu havestnik oziroma obnavljal zadrugo, ki ustvarja komaj toliko, da nimajo izgube in sploh nima denarja za takar investicije ali za nakup lastnih osnovnih sredstev! Če primerjamo osnovna sredstva kmetijske zadruge Pišece s kmetijsko zadrugo Brežice, ugotovimo, da jih ima prva stotkrat manj.

■ Majhna riba je res nezaupljiva, ker so jim sto in sto let njihovi gospodari in politiki govorni, da jim bo bolje — toda vedno so ostali na istem, ker so jih vse našli. Tato kmetije niso kobil nobenemu nisu verjeli in še danes ne verjamejo. Vendar se je predvsem v zadnjih letih tolko spremeno, toliko je bilo storjenega za napredok kmetijstva (nove se semena, umetna gnjivo, strojji itd.), da bi se že lahko odresi bojni, da jim bo nekdo njihove sklage vzel.

Najmanjši ribi oziroma najrevnejši kmetijski zadrugi v brežiški občini sta kmetijski zadrugi Pišece in Jeniče, ki sta kljub vsemu poslovanju aktívni. Vendar prav področje Pišece kar kriči po obnovi in investicijah v kmetijstvu, saj so tu najslabše ekonomske razmere v občini. Kako je bil v tem podoben kmetijski posameznik, kako je tu havestnik oziroma obnavljal zadrugo, ki ustvarja komaj toliko, da nimajo izgube in sploh nima denarja za takar investicije ali za nakup lastnih osnovnih sredstev! Če primerjamo osnovna sredstva kmetijske zadruge Pišece s kmetijsko zadrugo Brežice, ugotovimo, da jih ima prva stotkrat manj.

■ Majhna riba je res nezaupljiva, ker so jim sto in sto let njihovi gospodari in politiki govorni, da jim bo bolje — toda vedno so ostali na istem, ker so jih vse našli. Tato kmetije niso kobil nobenemu nisu verjeli in še danes ne verjamejo. Vendar se je predvsem v zadnjih letih tolko spremeno, toliko je bilo storjenega za napredok kmetijstva (nove se semena, umetna gnjivo, strojji itd.), da bi se že lahko odresi bojni, da jim bo nekdo njihove sklage vzel.

Najmanjši ribi oziroma najrevnejši kmetijski zadrugi v brežiški občini sta kmetijski zadrugi Pišece in Jeniče, ki sta kljub vsemu poslovanju aktívni. Vendar prav področje Pišece kar kriči po obnovi in investicijah v kmetijstvu, saj so tu najslabše ekonomske razmere v občini. Kako je bil v tem podoben kmetijski posameznik, kako je tu havestnik oziroma obnavljal zadrugo, ki ustvarja komaj toliko, da nimajo izgube in sploh nima denarja za takar investicije ali za nakup lastnih osnovnih sredstev! Če primerjamo osnovna sredstva kmetijske zadruge Pišece s kmetijsko zadrugo Brežice, ugotovimo, da jih ima prva stotkrat manj.

■ Majhna riba je res nezaupljiva, ker so jim sto in sto let njihovi gospodari in politiki govorni, da jim bo bolje — toda vedno so ostali na istem, ker so jih vse našli. Tato kmetije niso kobil nobenemu nisu verjeli in še danes ne verjamejo. Vendar se je predvsem v zadnjih letih tolko spremeno, toliko je bilo storjenega za napredok kmetijstva (nove se semena, umetna gnjivo, strojji itd.), da bi se že lahko odresi bojni, da jim bo nekdo njihove sklage vzel.

Najmanjši ribi oziroma najrevnejši kmetijski zadrugi v brežiški občini sta kmetijski zadrugi Pišece in Jeniče, ki sta kljub vsemu poslovanju aktívni. Vendar prav področje Pišece kar kriči po obnovi in investicijah v kmetijstvu, saj so tu najslabše ekonomske razmere v občini. Kako je bil v tem podoben kmetijski posameznik, kako je tu havestnik oziroma obnavljal zadrugo, ki ustvarja komaj toliko, da nimajo izgube in sploh nima denarja za takar investicije ali za nakup lastnih osnovnih sredstev! Če primerjamo osnovna sredstva kmetijske zadruge Pišece s kmetijsko zadrugo Brežice, ugotovimo, da jih ima prva stotkrat manj.

■ Majhna riba je res nezaupljiva, ker so jim sto in sto let njihovi gospodari in politiki govorni, da jim bo bolje — toda vedno so ostali na istem, ker so jih vse našli. Tato kmetije niso kobil nobenemu nisu verjeli in še danes ne verjamejo. Vendar se je predvsem v zadnjih letih tolko spremeno, toliko je bilo storjenega za napredok kmetijstva (nove se semena, umetna gnjivo, strojji itd.), da bi se že lahko odresi bojni, da jim bo nekdo njihove sklage vzel.

Najmanjši ribi oziroma najrevnejši kmetijski zadrugi v brežiški občini sta kmetijski zadrugi Pišece in Jeniče, ki sta kljub vsemu poslovanju aktívni. Vendar prav področje Pišece kar kriči po obnovi in investicijah v kmetijstvu, saj so tu najslabše ekonomske razmere v občini. Kako je bil v tem podoben kmetijski posameznik, kako je tu havestnik oziroma obnavljal zadrugo, ki ustvarja komaj toliko, da nimajo izgube in sploh nima denarja za takar investicije ali za nakup lastnih osnovnih sredstev! Če primerjamo osnovna sredstva kmetijske zadruge Pišece s kmetijsko zadrugo Brežice, ugotovimo, da jih ima prva stotkrat manj.

■ Majhna riba je res nezaupljiva, ker so jim sto in sto let njihovi gospodari in politiki govorni, da jim bo bolje — toda vedno so ostali na istem, ker so jih vse našli. Tato kmetije niso kobil nobenemu nisu verjeli in še danes ne verjamejo. Vendar se je predvsem v zadnjih letih tolko spremeno, toliko je bilo storjenega za napredok kmetijstva (nove se semena, umetna gnjivo, strojji itd.), da bi se že lahko odresi bojni, da jim bo nekdo njihove sklage vzel.

Najmanjši ribi oziroma najrevnejši kmetijski zadrugi v brežiški občini sta kmetijski zadrugi Pišece in Jeniče, ki sta kljub vsemu poslovanju aktívni. Vendar prav področje Pišece kar kriči po obnovi in investicijah v kmetijstvu, saj so tu najslabše ekonomske razmere v občini. Kako je bil v tem podoben kmetijski posameznik, kako je tu havestnik oziroma obnavljal zadrugo, ki ustvarja komaj toliko, da nimajo izgube in sploh nima denarja za takar investicije ali za nakup lastnih osnovnih sredstev! Če primerjamo osnovna sredstva kmetijske zadruge Pišece s kmetijsko zadrugo Brežice, ugotovimo, da jih ima prva stotkrat manj.

V ATOMSKI RAKETI NA LUNO

PRIREJENO PO FAN
TASTICNI ZGODBI
R. O. FOHLERJA

25. — Somčna stran je bila blizu. Zares je brž postal svetlo. Toplota je zajela vse raketne prostore, toda notranje hladilne naprave so jo brž zadržale. V dnevi svetlobi se je zvrstilo pred periskopu dobro znana Lunina površina. Morja in vulkanska zrela. Kapitan Wilbert je dejal: »Na cilju smo! Za obkrožitev smo potrebovali natančno dve uri in petintrideset minut, saj letimo že 1,5 km/sekc. brzine.« Spet se je dvignil v bleščeni dnevi svetlobi in žarku sonca zunanjosti toplotomer na več kot +100 stopinj Celzija, kajti na tej strani Lune ni bilo tiste plasti zraka, ki bi ostra nasprotna omisila ali pa jih izenačila. Velika vročina je posadko zelo prestrašila.

26. — Za pristanek je bila namreč sončna stran Lune kaj malo primerna, prav tako pa tudi tema Lunine zadnje strani. Zato je kapitan sklenil pristati v coni »pepelato sive svetlobe«, kjer je bilo sicer občutno mrzlo, vendar tudi dovolj svetlo, da bi lahko dovolj natančno opazovali Lunino površino. Potem ko so spet odleteli mimo kapor noč črno Lunine zadnje strani, so se začeli pripravljati za pristanek. »Pozor, pristanek!« je ukazal kapitan po telefonu. »Vse pripravljeni!« se je glasil odgovor posadke. Radarski tehnik je sporocil oddaljenost od Lunine površine: »10.000 metrov ... 9.900 metrov...« Tako je letela AR 3 nad črno stranjo Lune in padala vedno niže...

27. — »Brezkončno širno morje, kapitan!« je zaključil pilot. »Kakor deska!« ga je dopolnil radarski tehnik. »372 metrov, 371 ... 370...« Ceprav ni bilo kaj posebnega videti, so vsi nazeto strelm v belo osvetljeno ravno ploskev. Delo na raketni je počivalo. Samo posadka v pilotovi kabini pri žarometu in motorju je bila pripravljena »na vse«. V kabini profesorja Fabiniusa je bil Illming kakor prilepljen ob periskopu in sporočal zapostenemu učencu, kaj je videl. »Kako bomo pristali? Bomo morda tresčili ob Luno, se bomo raketom razbila, bomo imeli mrtve?« je razmišljal Illming. In medtem...

Nevidodunum

KRATEK PREGLED
PRAZGODOVINE
SPODNJE POSAVJA
IN ORIS RIMSKEGA
MESTA

Letos julija in avgusta so potekala obsežna arheološka izkopavanja rimskega mesta Nevidodunum v vasi Drnovo pri Krškem. Dela se bodo v prihodnjih letih še nadaljevala, tako da bomo odkrili celoten obseg nekdanjega mesta in re...

TONE KNEZ

čno pristanišče ob Savi. Letošnje dvomesečno delo je pokazalo, da je bilo mesto zgrajeno po vzorih rimskej mest v Italiji z visoko civilizacijo, ki v marsičem se danes prekaša današnjo vas Drnovo (urejena kanalizacija, vodovod z Gorjancev, način ogrevanja hiš). Se važnejše pa je odkritje rimskega pristanišča v savski strugi, ki je danes mrtva, ker je Sava menjala strugo. To je prvo doslej odkrito rimsko rečno pristanišče v Jugoslaviji. Preden preidemo na opis samega mesta. Nevidodunum, si oglejmo prazgodovinsko obdobje spodnjega Posavja, ki je zelo pestro in pomembno za slovensko arheologijo.

Sirna polja in travniki v plodni ravnini ob sotočju Krke in Save, obilica rib v njunih vodah, prijazna gozdna pobočja Gorjancev, Libne in Sremčice so od nekdaj mikali človeka, da se tod naseli. Zato ni slučaj, da najdemo ravno v Posavju sledove slovencevga življenja in njegove ostaline vse do starejše kamene dobe pa do naselitve Slovencev. Tu, na tleh spodnjega Posavja, so se krizala pota, po katerih so hodila ljudstva od pamтивka in ki so večkrat usodno vplivala na razvoj dogodkov v tisočletni preteklosti naših krajev.

Nimamo še trdnih dokazov, da je tod bival že človek-lovec ledene dobe, vendar to lahko domnevamo, kajti pokrajina ima dosti prisotnih zavetnih jam, ki so takratnemu človeku v ožestem podnebju in v surovi bitki za obstanek nudile zavetje.

V teh jamah so bile najdene kosti zamrzelih medvedov, ki nedvomno kažejo, da je že v tem času v obdelava človekova roba. Bolj strelne so najdile iz mlajše kamene dobe – neolitik. Človek tega obdobia ni več samo lovec, temveč že primitivno obdelovalo potajo, zasele prve žitarice in udomačil si prve živali. Dosej najpomembnejše najdbe iz mlajše kamene dobe izvira iz A d o v s k e, jame pri Nemški vasi. Tu je bilo najdeno veliko glinastih posod ter zaledeno zatočišče, v katerem so bili doslej izkopani živelniki, poljedelstvo v Slovenskiji. Podobno gradivo poljedelstva iz mlajše kamene dobe je bilo najdeno tudi v Jermanovih jameh pri Ptujškem. Ljudje mlajše kamene dobe ne poznajo še kovin, vse svoje orodje in orožje si izdelujejo iz kamna, kosti, rogov in gline. Prebivalci mlajše kamene dobe ne stanjujejo več izključno v votlinah, temveč na prvič v grobniščih, ki poimenjujejo »črteške« kamenskih kosti, kar dale in človek je spoznal vrednost kovine in njen prednost pred kamnom. Cim človek začne uporabljati kovine, gorovimo o kovinskih dobah. Prva kovina, ki je človek spozna in začne obdelovati, je baker. Ko pa se je naučil zlivati baker in kosit, da je tako dobil bron, gorovimo o bronasti dobi.

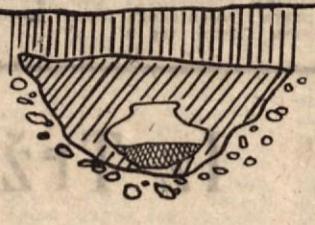
Človek bronaste dobe ni več mirni poljedelec, ki je več ali manj stalno naseljen ter živi od plodov zemlje in živinoreje. Spoznavanje kovine mu je postisnilo v roke tudi kovinsko orojje: se-

kiro, sulico, bodalo meč. Bronastodobni ljudje postanejo naslednji vodniki s medsebojnimi napadi, hvališča niso več stalna, ljudje izločajo ležišča kovin, časi so nemirni in nevarni. Zato deluje tega časa v trenutku nevarnosti, ko so predvsem bronasti predmeti, ter zbežijo na varno v upanju, da se bodo spet vrnili in izkopal svoje dragocenosti. Mnogi izmed njih se niso vrnili in tako pogosto nademo takšne zekopane zaloge ali depozite, ki so vse bolj vredni, ne glede na bronaste sekire, srpe, sulice pa tudi kose, ki so neobdelanega bronastega zakopani bronasti predmeti so bili najdeni v Silovcu pri Sromljah. V čas pozne bronaste dobe spada tudi lep bronast meč, ki so ga pred drugo svetovno vojno našli v strugi Save pri Krškem.

Prehod iz bronaste dobe v železno, nekako okrog leta 1000 pred n. št. pomeni za Slovenijo izreden mejnik. V tem jasnu se naseli v naših krajinah mogreno ljudstvo – Prajšniki (Prajtolini), ki kot enotno ljudstvo razdeljeno na vse. Zamsiliti si moramo preproste kmete, poljedelce in živinorece, zdržene v rodovni skupnosti, od katerih si je vsak vase zivljenske dobrine pridobival sam. Bolj zaokroženo podobo tega časa pa bomo dobili takrat, ko bomo odkrili še naselbino, ki je pripadala temu grobišču. Ker je dobovsko grobišče zaradi gramoznice stalno ogroženo, je v načrtu, da se celotno grobišče v eni kampanji odstrane in izkopanje ter tako reži pred uničenjem. Dobovsko grobišče spada v čas tako imenovane kulture žarnih grobišč. To je pojav, ki je znan po vsej Evropi in označuje čas med bronasto in železno dobo. Iz te kulture se je kasneje razvila klasična ilirska kultura, ki je ravno na Dolenjskem in v Posavju dosegla višek svojega razvoja. V nekoliko mlajši čas sodi načetoč v deloma že unjenico grobišče žarnih grobov v Dobah pri Kostanjevici. Tudi tam so mrtve sezgali, njih pepel pa polagali v velike žare.

KAJ NAM JE POVEDALA LIBNA

Malo prej smo dejali, da so ljudje, ki so pokopani na dobovskem grobišču, na začetku razvoja ilirske kulture in do so bili skoraj izraziti socialnih razlik. Tem bolj nas presestijo izkopanije, ki so bili najdeni na Libni, nad Vladošino. Libna je najzačnalejša predstavljena etvetočna ilirska kultura ali mlajšega, halštatskega obdobja v Posavju, ki trajal nekako od leta 700–300 pred n. št. Na vrhu gore se je nekoč razprostirala mogočna naselbina – gradščak na vrhovem pohobju Libne na desetih km severno od vzhodnega Ilirja. Tu so jih že zgodaj razni poklicani in nepoklicni,

Prerez skozi grob z žaro v Dobovi

njeni priča o gosti naseljenosti Ilir. Bili so dobri živinoreci in so zaradi rudnega bogastva ter dobre postali izvirni mojstri v pridobivanju in predelovanju kovin.

DOBONA — BOGATO PRAZGODOVINSKO NAJDISČE

Največje in najpomembnejše prazgodovinsko najdišče v Posavju predstavlja starolirska grobišča v Dobovi. To izredno razšerno grobišče, na katerem so bili doslej izkopani že strelni grobovi – računajo pa, da leži v zemlji še nekaj sto grobov – spada časovno na prehod iz bronaste dobe v železno, ki pa je vse dobro vplivala na razvoj dogodkov v tisočletni preteklosti naših krajev.

Nimamo še trdnih dokazov,

da je tod bival že človek-lovec ledene dobe, vendar to lahko domnevamo, kajti pokrajina ima dosti prisotnih zavetnih jam, ki so takratnemu človeku v ožestem podnebju in v surovi bitki za obstanek nudile zavetje.

V teh jamah so bile najdene kosti zamrzelih medvedov, ki nedvomno kažejo, da je že v tem času v obdelava človekova roba. Bolj strelne so najdile iz mlajše kamene dobe – neolitik. Človek tega obdobia ni več samo lovec, temveč že primitivno obdelovalo potajo, zasele prve žitarice in udomačil si prve živali. Dosej najpomembnejše najdbe iz mlajše kamene dobe izvira iz A d o v s k e, jame pri Nemški vasi. Tu je bilo najdeno veliko glinastih posod ter zaledeno zatočišče, v katerem so bili doslej izkopani živelniki, poljedelstvo v Slovenskiji. Podobno gradivo poljedelstva iz mlajše kamene dobe je bilo najdeno tudi v Jermanovih jameh pri Ptujškem. Ljudje mlajše kamene dobe ni več mirni poljedelec, ki je več ali manj stalno naseljen ter živi od plodov zemlje in živinoreje. Spoznavanje kovine mu je postisnilo v roke tudi kovinsko orojje: se-

kiro, sulico, bodalo meč. Bronastodobni ljudje postanejo naslednji vodniki s medsebojnimi napadi, hvališča niso več stalna, ljudje izločajo ležišča kovin, časi so nemirni in nevarni. Zato deluje tega časa v trenutku nevarnosti, ko so predvsem bronasti predmeti, ter zbežijo na varno v upanju, da se bodo spet vrnili in izkopal svoje dragocenosti. Mnogi izmed njih se niso vrnili in tako pogosto nademo takšne zekopane zaloge ali depozite, ki so vse bolj vredni, ne glede na bronaste sekire, srpe, sulice pa tudi kose, ki so neobdelanega bronastega zakopani bronasti predmeti so bili najdeni v Silovcu pri Sromljah. V čas pozne bronaste dobe spada tudi lep bronast meč, ki so ga pred drugo svetovno vojno našli v strugi Save pri Krškem.

Prehod iz bronaste dobe v železno, nekako okrog leta 1000 pred n. št. pomeni za Slovenijo izreden mejnik. V tem jasnu se naseli v naših krajinah mogreno ljudstvo – Prajšniki (Prajtolini), ki kot enotno ljudstvo razdeljeno na vse. Zamsiliti si moramo preproste kmete, poljedelce in živinorece, zdržene v rodovni skupnosti, od katerih si je vsak vase zivljenske dobrine pridobival sam. Bolj zaokroženo podobo tega časa pa bomo dobili takrat, ko bomo odkrili še naselbino, ki je pripadala temu grobišču. Ker je dobovsko grobišče zaradi gramoznice stalno ogroženo, je v načrtu, da se celotno grobišče v eni kampanji odstrane in izkopanje ter tako reži pred uničenjem. Dobovsko grobišče spada v čas tako imenovane kulture žarnih grobišč. To je pojav, ki je znan po vsej Evropi in označuje čas med bronasto in železno dobo. Iz te kulture se je kasneje razvila klasična ilirska kultura, ki je ravno na Dolenjskem in v Posavju dosegla višek svojega razvoja. V nekoliko mlajši čas sodi načetoč v deloma že unjenico grobišče žarnih grobov v Dobah pri Kostanjevici. Tudi tam so mrtve sezgali, njih pepel pa polagali v velike žare.

KAJ NAM JE POVEDALA LIBNA

Malo prej smo dejali, da so ljudje, ki so pokopani na dobovskem grobišču, na začetku razvoja ilirske kulture in do so bili skoraj izraziti socialnih razlik. Tem bolj nas presestijo izkopanije, ki so bili najdeni na Libni, nad Vladošino. Libna je najzačnalejša predstavljena etvetočna ilirska kultura ali mlajšega, halštatskega obdobja v Posavju, ki trajal nekako od leta 700–300 pred n. št. Na vrhu gore se je nekoč razprostirala mogočna naselbina – gradščak na vrhovem pohobju Libne na desetih km severno od vzhodnega Ilirja. Tu so jih že zgodaj razni poklicani in nepoklicni,

izdelovali, ki so jih zavzeli. Tudi tam so mrtve sezgali, njih pepel pa polagali v velike žare.

Modri Žarek

Tropinu so prinašali v sobo vse, kar je

že zelo: časopise, revije, knjige. Dajali so mu

dober obrok hrane, toda in ta dodatek

deli otrokom in družinam. Zdaj so

ga ljubezni zasliševali. Kruse je bil zmeraj

zavzeten. Tropin je gledal izpod čela, odgo

varjal zelo malo ali je pa s ploh molčal. Nekoč je Kruseju pošla pošte počitljivost in je začel kričati. Tropin ga je posmehljivo pogledal in rekel:

»Nikar ne dvigajte glasu, ni vredno. Za

kričanje se sploh ne zmenim, ker sem ga

vajem.“ Po tem pogovoru je Kruse naročil, naj

okrepijo nadzor nad Rusom. Schwarz je s

posmehljivimi opazkami povedal Flicku,

kako je bil Kruse divji.

Flick je pokimal. Poznal je veliko jetnikov

in ujetnikov, ki so pri zasliševanju molčali kot nemci. Zdaj res ne želi, da

bi katerega od njih srečal.

V sobo je nogal stopil Wiener. Podolgovat

obraz mu je bil bleš, izmučen, kakor da je

doživel bud pretrs.

»Kaj se je zgodilo, Kurt?« ga je vprašal

Flick v skrbah, da niso morda Kurtova spravili

se načrtno.

Werner se je usedel in potihno zaprosil:

»Gospod pomočnik, prosim, da mi oprostite. Nadomestil bom izgubljeni čas. Prosim vas...«

Flick ga je začudeno pogledal. Opazil je na njem ponosen vojaški jopič in pošvedrane čevlje.

»Kakšna maškarada pa je to?« se je na

smešnil.

»Ničesar drugoga nimam več.«

»Kako to?«

»Sinoč so neki razbojnički vdrli v mojo

sobo in mi vse pobrali.«

»Izoprali so vas? Kdaj se je to zgodilo.«

Natančno mi povejte.«

»Ponoči. Razbili so vrata. Zvezali mene in